

nyttelse af Arealet paa Bysiden, som den ærede Ordfører ogsaa nævnedes, er jeg selvfølgelig afskæren fra at sælge deraf i Havnens Interesse, medmindre jeg faar særlig Lovhjemmel dertil, men saadan Lovhjemmel maa jeg da eventuelt søge. Jeg kan altsaa, da det ikke har været mig muligt at naa videre, tage imod det af Udvalget stillede Ændringsforslag.

Endnu vil jeg tilføje en Bemærkning i Anledning af en Udtalelse i Udvalgets Betænkning, hvori det hedder: „Udvalget finder Anledning til at udtale, at det finder det ønskeligt, at de omhandlede Arealer saa vidt muligt sælges paa saadanne Vilkaar, at den fremtidige Grundværdistigning af samme helt eller delvis kan komme det offentlige til gode”. Naar det hedder „komme det offentlige til gode”, maa man vel nok her have tænkt paa Havnekassen, da det forekommer mig, at den maatte være nærmest til at faa den Værdistigning, som saaledes vilde fremkomme. Men Forholdet er her ikke det samme, naar det er det offentlige, der foretager et Anlæg. I saa Tilfælde kan man med mere Berettigelse træffe Bestemelse om at indkassere den Værdistigning, som eventuelt maatte fremkomme. Naar det derimod er private, der opføre en eller anden Fabrik paa en saadan Grund, som der her er Tale om, bliver det allerede noget vanskeligere, og det forekommer mig, at man her kun vil kunne komme igennem ad Lovgivningsvejen. Der maatte uden Tvivl søges Lovhjemmel dertil enten ved en almindelig Lov om Værdistigning eller en Lov, der gjaldt særlige Tilfælde. Holde vi os til det bestemte Areal, som her er Tale om, hvor Østasiatisk Kompagni vil opføre en Fabrik eller paa anden Maade udnytte Grundene, vil, hvis der virkelig fremkommer nogen Værdistigning, denne ikke udelukkende falde paa den Grund, som Østasiatisk Kompagni benytter, men ogsaa paa de omliggende Grunde, men det vilde dog være urimeligt, hvis man vilde straffe Østasiatisk Kompagni for den Værdistigning, som fremkom paa de andres Grunde. Det kan selvfølgelig ikke være Meningen. I og for sig er jeg ikke fremmed for den Tanke, som Finansudvalget her har udtalt; kun tror jeg, at hvis man skal naa nogen Vegne, maa man benytte et andet Grundlag, f. Eks. at man udlejede Arealet paa langt Sigt, paa 99 Aar eller et lignende Aaremaal. Det forekommer mig, at det vilde være den Udvej, der vilde være mest farbar, hvis man tog Sigte paa, at den Værdistigning, der fremkommer, skal komme Havnekassen til gode, og jeg vil gerne, naar Talen er

om fremtidige Salg — de Salg, der ere foregaaede, kan der jo ikke blive Tale om at ændre, — have min Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold, og kan det lykkes mig at bortleje Arealer paa langt Sigt saaledes, at den eventuelle Værdistigning med Tiden kan indkasseres af Havnen, vil jeg gerne gøre Forsøg i saa Henseende.

Men jeg tænker mig ikke Muligheden af, at det er det ærede Udvalgs Mening, at jeg skal afskære mig helt fra at sælge i Havnens Interesse, hvis det ikke er muligt at komme frem ad den Vej, jeg her antyder som den mest farbare. Jeg tænker mig, at Udvalget har villet lægge mig paa Sinde, at hvis det er muligt at komme den Vej ud, at man til sin Tid kan komme til at indkassere noget af den Værdistigning, som fremkommer, skal jeg gøre Forsøg derpaa, men det er ikke afgørende for, om jeg kan afslutte Handelen eller ikke.

Rode: Jeg maa udtale min Tilfredshed over, at det samlede Finansudvalg har sluttet sig til den Opfattelse, jeg hævdede ved denne Lovs første Behandling, at det vilde være uheldigt at ophæve Lovbestemmelsen angaaende en Ret for København, Staten og Havnevæsenet til at eje Grundarealer i Havnen og opfylde dem. Det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) strød mandeligt for Regeringens Lovforslag. Jeg haaber, han ikke tager mig det alt for ilde op, at jeg siger, at dette maaske kan være ham en fornyet Lære om ikke at vove sig alt for langt frem i Retning af at forsvare uovervejede Regeringsforanstaltninger, naar han ser sig saaledes ladt i Stikken.

Det havde egentlig været min Hensigt at fremsætte nogle Bemærkninger om det store Spørgsmaal, som den højtærede Trafikminister nu berørte, men det sene Tidspunkt gør, at jeg skal give Afkald derpaa. Jeg skal kun sige, at det forekommer mig, at der er to Maader at gaa frem paa angaaende disse Areal salg. Den ene er, hvis der bliver Tale om Salg til private. Jeg ved ikke, om det kan tænkes, men hvis der bliver Tale om Areal salg, skulde jeg tro, at man maatte kunne sælge mod en stigende Grundafgift baseret paa periodiske Vurderinger. Det er Forsøg, som have været fremme ogsaa andre Steder, og som maaske lod sig gennemføre her. Men den højtærede Trafikminister har Ret i, at hvor der er Tale om Fabrik anlæg, vil det være vanskeligt at gennemføre en Ordning af denne Art. Naar Trafikministeren nævner Salg eller Leje paa langvarigt Aaremaal, skulde jeg dog antage, at